

Band og Brød i flere Gange 5 Dage, det troer jeg er et Princip, der ikke stemmer med den Bømpelighed, som ellers gæger igjennem vore Møtteløve.

Af de øvrige Bestemmelser, der her ere under Forhandling, skal jeg kun omtale en enkelt, som ogsaa blev berørt af den ærede Ordspører, og som er splinterny, nemlig, at man kan skrive Skjøder uden dertil at bruge Stempletpapir. Jeg maa bekjende, at det er noget af det meest Overraskende, jeg har fundet i Lovudkastet, at man paa ustemplet Papir kan skrive det efter vort Retsystem allervigtigste Document, et Document, der med Hensyn til Eienomsoverdragelser afføder de meest indgribende Virkninger, et Document, der ellers er forbundet med en Række af Udgifter. Jeg har ikke villet modsætte mig denne Bestemmelse, og derfor har jeg heller ikke stillet noget Endringsforslag derom, men jeg vil fremhæve den her, thi naar vi længere hen komme til et andet Endringsforslag til Lovudkastet, der omhandler, hvorvidt Obligationer mod Pant i faste Eendomme skulle skrives paa stemplet Papir af 1ste eller 2den Klasse, saa faaer dette Punkt, at Skjøder tilbeels nu ere frigivne, en meget indgribende Betydning; derfor er det, at jeg har fremhævet dette Punkt nu.

Indenrigsministeren adinterim: Den Grundføtning, som det nærværende Udcast vedkjender sig, er den, at alle Begunstigelser skulle bortfalde og kun lade de høist nødvendige staae. Hvis man i denne Bøstafningslov vil gjennemføre denne Grundføtning, saa er det en Selvfølge, at den maa komme til Anvendelse paa forskjellige Forhold, med Hensyn til hvilke man tidligere har fundet Anledning til at give Begunstigelser. Under den tidligere Lovgivning var der blevet givet Begunstigelse i mangfoldige Tilfælde, og da var det altsaa ganske naturligt, at man udtrakke disse Begunstigelser til Forhold, hvis Fremme man ansaae for høist vigtig, saasom Fæstes Overgang til Selveiendom, men naar man derimod nu gaaer ud fra den modsatte Grundføtning, nemlig den, at borttage alle Begunstigelser, saa vilde det staae i Strid hermed, om man ikke lod den samme Grundføtning finde sin Anvendelse paa Fæstes

Overgang til Selveiendom. Man vilde, og navnlig vilde denne Forsamling, mangle sit sikke Standpunkt i sine Bestrøvelser for at høre andre Begunstigelser, dersom den ikke ogsaa lod Grundføtningen finde sin Anvendelse med Hensyn til en Sag, der ligger den saa nær, og hvis Fremme er den saa magtpaaliggende; vi vilde derved komme til at mangle det faste Grundlag, og naar vi da i sin Tid komme til at handle om andre Begunstigelser, ville vi have tabt den Styrke, som Opføffelsen giver til at kunne modstaae det store Tryk, der vil komme fra alle Sider med Hensyn til Opretholdelsen af Begunstigelserne. Det er fra denne Side, jeg maa bede Dem overveie det under Nr. 23 stillede Endringsforslag. I og for sig kunne vi meget vel ansee Fæstebøstafnets Overgang til Selveiendom for saa vigtig, at man med Forønsøielse vil gjøre langt betydeligere Opføffelser af Statskassen for at fremme denne Sag; men naar vi gaae ud fra, at Alle skulle være lige for Bøstafningsloven, og naar man vil søge at gjennemføre denne Grundføtning uskadt ligeoverfor mangfoldige Forhold og ligeoverfor mangfoldige Krav, saa maa man afgive et Bøvis paa, hvor alvorligt den ligger os paa Sinde, ved netop at stemme mod Endringsføslaget under Nr. 23. Uagtet jeg veed, at Rigsdagen kun vil gjøre det med stor Selvovervindelse, har jeg dog høvt den Tillid, at man godt vilde indsee Vigtigheden af at holde fast ved Grundføtningen, og at man vilde bringe det Offer, der ligger i, at stemme mod dette Forslag, og ikke opretholde Begunstigelsen i dette særlige Forhold. Det er blevet bemærket, at der var en heel Deel Kjøb, som vare affluttede, og for hvilke Skjøder ikke vare blevne udstedte, men den samme ærede Rigsdagsmand, der bemærkede dette, oversaae jo, at det er foreslaet, at Skjøder kunne skrives paa ustemplet Papir, og han oversaae fremdeles, at den Lov, hvorom vi nu forhandle, først skal træde i Kraft den 1ste April 1862, saa at der altsaa er givet en rum Tid til at bringe de omtalte Sager i Orden. Endelig skal jeg for mit Vedkommende, hvis de midlertidige Bestemmelser ikke skulde være betryggende nok i saa Henseende, hvad der ikke i dette Dieblit staaer mig klart, være meget villig til at gaae ind paa saadanne En-